

25 ΜΑΪΟΥ 2022

«Απόδοσις τῆς Μεσοπεντηκοστῆς».

Ἡ γ' εὐρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου (850).

* * * * *

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΪ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος π̣᾿β Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ^{u q} θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και
 τοι οις ε εν τοις μνη μα ^zσι ζω ην χα ρι σα α με
 νος ^Δ ^α εκ γ'.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος π̣᾿β̣ Γα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν
 ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος ^Δ ^q εν ο νο μα τι
 Κυ υ ρι ου ^z

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς.

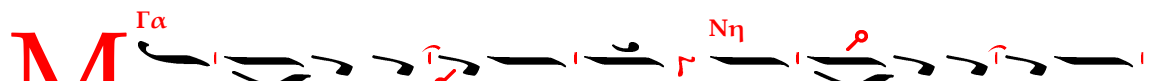

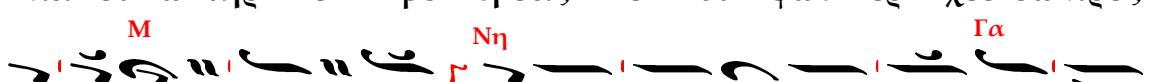
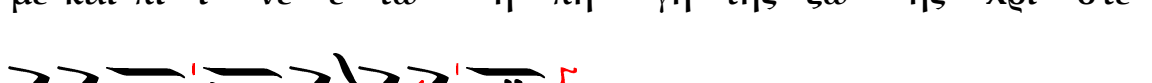
Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

 ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

 Κυ υ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

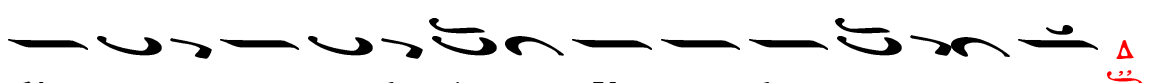

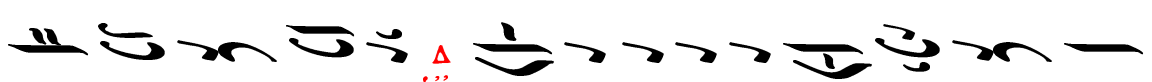

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος π̄ δ̄ Γα ρ

Μ ε σσ ης της ε ορ της δι ψω σαν μ ε την ψυ

 χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα α τα ο τι

 πα σι Σω τηρ ε βο η σας ο δι ψων ερ χεσ θω προς

 με και πι ι νε ε τω η πη γη της ζω ης Χρι στε

 ο Θε ος δο ο ξα α σοι

Δόξα. Τοῦ Προδρόμου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι - ρ

Ω ς θει ον θη σαυ ρι σμα εγ κε κρυμ με νον τη γη

 Χρι στος α πε κα λυ ψε την Κε φα λην σ ε η μιν

 Προ φη τα και Προδρο με παν τες εν συνελ θον τες εν τη

 ταυ της ευ ρε σει α σμα σι θε η γο ροις τον Σω

 τη ρα υ μνη μεν τον σω ζο ντα η μας εκ φθο ρα σταις

ι κε σι αις σθ

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πδ Γα ρ

M ε σθ σηςτης ε ορ της δι ψω σανμθ την ψυ
χην ευ σε βει ασ πο τι σο ον να μα α τα ο τι
πα σι Σω τηρ ε βο η σας ο δι ψων ερ χεσ θω προς
με και πι ι νε ε τω η πη γη της ζω ης Χρι στε
ο Θε ος δο ο ξα α σοι οι οι οι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν,

Κάθισμα τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκ γῆς ἀνατείλασα, ἡ τοῦ Προδρόμου Κεφαλή, ἀκτίνας ἀφίησι, τῆς ἀφθαρσίας πιστοῖς τῶν ἰάσεων· ἄνωθεν συναθροίζει, τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων, κάτωθεν συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι, δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ πάντων ἐπιστάμενος, τῶν καρδιῶν λογισμούς, ἐν μέσῳ ἀνέκραζε τοῦ ἱεροῦ ἐστηκώς, τοῖς ψεύσταις λέγων ἀλήθειαν· Τί ζητεῖτε πιάσαι, ἐμὲ τὸν Ζωοδότην; Ἑορτῆς μεσαζούσης, ἐκβοῶν παρῶρησι· Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε παράνομοι.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν,

Κάθισμα τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀναδοθεῖσα ὡς χρυσὸς ἐκ μετάλλων, ἡ ἱερά σου Κεφαλή παραδόξως, ἐκ τῶν ἀδύτων γῆς ἐπλούτισε Χριστοῦ Βαπτιστά,

πάντας τοὺς προστρέχοντας, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ὕμνοις μεγαλύνοντας τὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην, τούτοις διδόντα μάκαρ διὰ σοῦ, λύσιν πταισμάτων καὶ πλούσιον ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὁ Δεσπότης τῶν ὄλων ἐν τῷ ναῷ ἐστηκώς, Ἑορτῆς μεσαζούσης, Πεντηκοστῆς τῆς σεπτῆς, τοῖς Ἑβραίοις προσλαλῶν, διελέγχει τρανώς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, ὡς Βασιλεὺς ὢν καὶ Θεός, τὴν τύραννον αὐτῶν τόλμαν· ἡμῖν δὲ πᾶσι δωρεῖται, δι' εὐσπλαγχνίαν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,
Κάθισμα τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Ἡρώδης Πρόδρομε παρανομήσας, τὴν τιμίαν Κάραν σου ξίφει ἀπέτεμε δεινῶς, ὡς ἔκφρων οἴστρω ὁ δαίλαιος· ἦνπερ ἐκ πόθου Πιστοὶ ἀσπαζόμεθα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐστηκώς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱεροῦ, μεσαζούσης ἐνθέως τῆς Ἑορτῆς· Ὁ διψῶν, ἀνέκραζες, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· ὁ γὰρ πίνων ἐκ τούτου, τοῦ θείουνάματος, ποταμοὺς ἐκ κοιλίας, ἐκρεύσει δογμάτων μου· ὅστις δὲ πιστεύει, εἰς ἐμὲ τὸν σταλέντα, ἐκ θείου Γεννήτορος, μετ' ἐμοῦ δοξασθήσεται. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι πλουσίως ἐξέχεας τὰνάματα, τῆς σῆς φιλανθρωπίας τοῖς δούλοις σου.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου ξ

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μϑ πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η $\frac{6}{\gamma\chi}$ αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α βϑ ϑ ϑ και σω ω ω
σον Σω ω τη η ηρ μϑ ϑ $\frac{6}{\gamma\chi}$

Ο^{Δι} ι μι σδ ςν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
η η τε ε ε ε ε α πο ο τδ Κυ υ ρι
ι ι ς ς^{Πα} ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
ο ος γαρ^Μ πυ υ ρι ι ι ι ι^{Βδ} ε ε σε ε ε
σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι^θ

Δ^{Βδ} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι
ι ω Πνε ευ μα α τι ι^θ

Α^{Βδ} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
χη ζω ω ου ου ου ται αι^{Δι} και κα α θα αρ σει^Δ
υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται^Δ
τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι^{Βδ}
ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως^θ

Κ^{Βδ} αι νυν και α ει και εις τδς αι ω νας των
αι ω νων α α μη ην^θ

Α^{Βδ} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ
ζει^Δ τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α ^{Πα} αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο
ο ον τα α ^{Δι} α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι
ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι
α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ρλα΄ (131).

Ἦχος ^Δ Βου ^Σ

Ε κει ει ε ξα να τε λω ω κε ρας τω Δα βιδ ^Δ
η τοι μα σα λυχ νον τω Χρι στω ω μ ^Σ

Στίχ. α΄. ^Χ Μνη σθη τι Κυ ρι ε τς Δα βιδ ^Σ και ^Χ πα σης
της πρα ο τητος αυ τς ^Σ

Ε κει ει ε ξα να τε λω ω κε ρας τω Δα βιδ ^Δ
η τοι μα σα λυχ νον τω Χρι στω ω μ ^Σ

Στίχ. β΄. ^Χ Ε νε κεν Δα βιδ τς δς λς σς ^Σ μη α πο
στρεψης το προ ο σω πον τς χρι στς ^Σ σς ^Σ

^Χ **Ε** κει ε ξα να τε λω κε ε ρας τω Δα
βι ι ιδ ^Σ η ^Χ τοι οι μα σα λυχ νον τω Χρι στω ω

ω μ ς ς ς ς ς ς ς

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ς

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ς

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ς' πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον ς

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: Σοφία: ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (ζ' 17-30)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει
τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.**

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ. Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννη οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων. Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης ἔπεμψε πρὸς τὸν Ἰησοῦν λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; Παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπον· Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σέ λέγων· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσε πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννη ἃ εἶδετε καὶ ἠκούσατε· τυφλοὶ ἀναβλέπουσι καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Ἀπελθόντων δὲ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; Ἴδου οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν. Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; Προφήτην· ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου. Οὗτός ἐστι περὶ οὗ γέγραπται, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου. Λέγω γὰρ ὑμῖν, μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ οὐδεὶς ἐστίν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ μείζων αὐτοῦ ἐστίν. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν Θεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου· οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βουλήν τοῦ Θεοῦ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτούς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις τϷ σϷ Προδρο ο μϷ πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα

λει ψον τα πλη θη των ε μωων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κϷ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μωων εγ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ε ξα λει ψον το α νο μη

μα α μϷ

Η των θει ωων εν νοι οι ων παν σε βα α σμι

ι ι ος θη η κη και της αρ ρη τϷ Ου σι ας τρα

νωσ η η προ ο οσ βλε ε ψα α α σα το μϷ

στη ρι ι ον κα α α α ρα α α α σϷ ως εκ λα

γο νωων μη τρι ι κων εκ των τα μει ει ει ων τη ης γης

ση μερον α να τε ε ε ε ε τα α α αλ κεν
 Ι ω α α αν νη πα α νε ε ευ φη η η η
 με και ευ ω δι α α σε ε πα α α α σα
 α αν την υ φη η η λι ι ι ον α γι α σμ
 προ χε ς ς ς σα μυ υ ρον και νο η τω ως κη
 ρυ υ υ υ υτ τϷ ς ς ς σα με τα νοι οι οι οι
 ας ο ο δο ον και τω σω τη ρι τω ων ο ο ο
 λων προ σβε ε ε ε ε ε ευ ς σα υ περ των
 ψυ χω ω ων η η η η μω ω ω ων

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ δύο τῆς Ἑορτῆς, ὁ τοῦ ἤχου δ' μετὰ τῶν εἰρμῶν
 καὶ ὁ τοῦ πλ. δ' ἄνευ τῶν εἰρμῶν τριαδικῶν καὶ Θεοτοκίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ ἤχου δ', οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Μέσην ἐορτῶν τῶν μεγίστων αἰνέσω.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου $\frac{3}{2}$

Η α λα ασ σης το ε ρυθ ραι ον πε λα γος α
 βρο χοις ιχ νε σι ο πα λαι ος πε ζευ σας Ισ ρα ηλ

Σταν ρο τυ ποις Μω σε ως χερσι τσ Α μα ληκ την δυ
ναμιν εν τη ε ρη μω ε τρο πω σα το

Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.

Μ ε γα α λαι της υ περ ναν σθ Δε σπο τα
θει ασ σαρ κω σε ως ευ ερ γε σι αι λαμ πσιν η μιν
δω ρε αι τε και χα ρι ι τες και θε ι και λαμ προ
τητες α γα θο δο τως α να βρυ σσαι

Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.

Ε πε ε στης μαρ μα ρυ γας Θε ο τητος ε ξα α
πο στελλων Χριστε της ε ορ της εν με σω προ φα νως
ε ορ τη γαρ χα ρο μο συ υ νος των σω ζο με νων πε
φυκας και σω τη ρι ασ η μιν προ ξε νος

Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.

Σ ο φι ι α δι και ο συ νη Κυ ρι ε και α α
πο λυ τρω σις πα ρα Θε ο συ γε γο νας η μιν
πο γης προς ο ρα νι ι ον δι α βι βα ζων υ ψω
μα και Πνευ μα θει ον χα ρι ζο μενος

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Η σα αρξ σα δι α φθο ραν εν μνη μα τι κικ
ει ει δε Δε σπο τα ⁶ αλλ ως συ νε στη α νευ θεν σπο
ρας ⁶ την φθο ραν κικ ε δε ξα α το ^π α κο λθ θι α
φυ σε ως ^Δ υ περ ς ⁶ σι ως μη δθ λευ σα σα ⁶

Ὁ Κανὼν τοῦ ἤχου πλ. δ'.

Ποῖημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ῥοδῆ α'.

Θάλασσαν ἔπηξας. Ἦχος ^Δ Νη ς

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ε ε θνη κρο τη σα τε Ε βραι οιθη νη σα τε ο
ζω ο δο της γαρ Χριστος ^ν τα δε σμα δι ερ ρη ξε τθ
Α α δθ ⁶ και νε κρθς α νε στη σε και νο σθς ε θε
ρα πευ σε τω λο γω ^Δ ς τος ε στι ιν ο Θε ος η η
μων ^Δ ο δθς ζω η ην τοις πι στευ ς σιν εν τω ο νο μα τι
αυ τθ ⁶

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θ α αυ μα πα ρε δει ξας το υ υ δω ρεις οι νον ^ν
με τελ θων ο εν Αι γυ πτω πο τα μθς ^ν με τα τρε ψας Δε

σπο τα εις αι αι μα και νε κρως α νε στη σας ση μει
ον τς το δευτε ρον τε λε ε σας δο ξα Σω τη ηρ τη α
φα τω σς βλ η δο ξα τη κε νω σει σς δι ης ε και νι
σας η μας

Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.

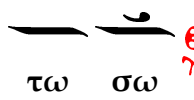
Ρ ει ει θρον α ε να ον υ παρχων Κυ ρι ε ζω
ης α λη θι νης συ ει η α να στα σις ημων
λων ε κο πι α σας Σω τη ηρ μς και ε κων ε δι
ψη σας τοις νο ο μοις της φυ σε ως υ πει κων
και εις Σι χα αρ α φι κο με ε νος σαρκι το υ
υ δωρε ζη τησας τη Σα μα ρει τι δι ποι ει ν

Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.

Α αρ τς ευ λο γησας ι χθυ ας ε πλη θυνας ο
α κα τα ληπ τος Θε ος και λα ρς ε χορ τα σας α
φθο ο νωσ και πη γην α ε να ον σο φιας τοις δι
ψω σιν ε πηγ γει λω συ ει Σω τη ηρ ο Θε ος η

 η μων ο δας ζω η ην τοις πιστευ σι εν τω ο νο μα τι

 τω σω

Τοῦ Προδρόμου. Ποίημα Ταρασίου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωνὴ τοῦ Λόγου γεγονῶς διάλυσον, τὴν ἀφωνίαν μου, ὡς τοῦ Πατρὸς πάλαι, ἐν ἀγαλλιιάσεως, φωνῇ ἀνευφημησαί σε, τῇ παρούσῃ εὐρέσει, τῆς Κεφαλῆς σου μακάριε, Πρόδρομε οὐράνιε ἄνθρωπε.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν κεφαλὴν χειροθετήσας Πρόδρομε, τῆς Ἐκκλησίας Χριστόν, σοῦ τὴν σεπτὴν Κάραν, τὴν κατανοήσασαν, Τριάδος τὴν φανέρωσιν, φανεροῖς τοῦτο τρίτον, περιφανῶς ἀγιάζουσαν, τὰ τῶν ὀρθοδόξων συστήματα.

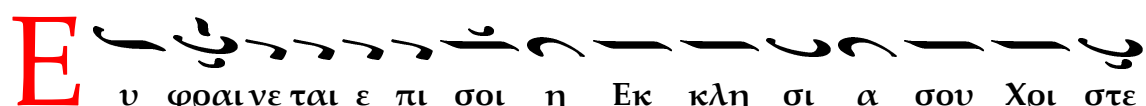
Δόξα.

Οὐκ ἐνεγκῶν ἐπὶ πολὺ συγκρούπτεσθαι, Κυ-ρίου Πρόδρομε, οἰκονομεῖς πάλιν, φανεροῦσθαι σήμερον, οὐ στάμνω συγκλειόμενος, ἀργυρέω δὲ σκεύει, ἐν ἱερῷ τόπῳ κείμενος, καὶ ἱερουργῶ μηνυόμενος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Στειρωτικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἐβλάστησας, ἐτοιμαζόμενος, τῷ Ποιητῇ Λόγῳ, τὰς ὁδοὺς πανεύφημε, ἐκ Κόρης ἀνατείλαντι, παναγίας ἀφράστως, ἦν Θεοτόκον γινώσκουσαι, πᾶσαι γενεαὶ μακαρίζουσιν.

Τῆς ἑορτῆς. ᾠδὴ γ΄.

 Ε υ φραινεται ε πι σοι η Εκ κλη σι α σου Χρι στε

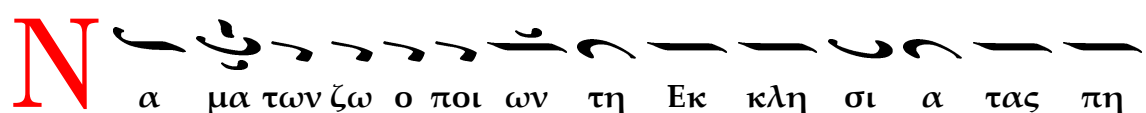

 κρα ζου σα σου μου ι σχυς Κυ ρι ε και κα τα φυ γη

 και στε ρε ω μα

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

 Ν α μα των ζω ο ποι ων τη Εκ κλη σι α τας πη

γας η νοι ξας η τις δι ψα α προ θυμος ι τω και
πι νε τω βο ων Α γα θε

Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.

Ε κ γης μεν προς ρ ρα νον α νυ ψω θη ναι προ φα
νωσ ε λε γες εξ ρ ρα ν ρ Πνευ μα δε πεμ πειν ε
πη γγειλω το Α γι ον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ήμάς.

Ο φυ σει ζω ο ποι ος και εκ Παρ θε ν ρ γεν νη
θεις Κυ ρι ος πα σι πι στοις δε δω ρηται την α θα να
σι αν ως ευσπλαγχνος

Άλλος.

Έστερεώθη ή καρδιά μου. Ήχος Νη ρ

Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.

Μ η την κατ ο ψιν κρι σιν κρι νε τε Ι ρ
δαι αι οι δι δα σκων ε λε γεν ο Δεσποτης ως ε
πε στη τω ι ε ρω ω καθως γε γρα πται με σθ σης της
νο μι κη ης ε ορ της

Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.

Μ η την κατ ο ψιν κρι σιν κρι νε τε Ι ς
δαι αι οι Χρι στος γαρ ηλ θεν ο ον περ και ε κα α λην
οι Προ φη ται εκ Σι ω ων ε λευ σο με νον και κοσ
μον α να κα λϷ Ϸ με ε νον

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ε ι και τοις λο γοις Ϸ πι στεν ε τε Ι ς δαι
αι οι τοις ερ γοις πει σθη τε τϷ Δε σπο τϷ τι πλα να
σθε α θε τϷ Ϸν τεσ τον α γι ον ον ε γρα ψεν εν τω
νο ο μω Μω σης

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ε ι τον Μεσ σι αν παν τως δει ελ θει ει ν Ι ς
δαι αι οι Χρι στος δε ηλ θεν ο νυν Μεσ σι ας τι πλα
να σθε α θε τϷ Ϸν τεσ τον δι και ον ον ε γρα ψεν εν τω
νο ο μω Μω σης

Τοῦ Προδρόμου. ᾠδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πορνικῶν ὀρχημάτων, ἢ ἱερὰ Κάρα σου, ἔπαθλον γυναίω δοθεῖσα, χερσὶν ἐφέρετο· νυνὶ δὲ σῶφρονος, ἱερουργοῦ ταῖς παλάμαις, ἱερῶς πρὸς ἅγιον ναὸν κομίζεται.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐσεβῶς ὑπαντᾷ σοι, τὸ τῶν πιστῶν ἄθροισμα, σὺν ἱερουργῶ
Βασιλεῖ τε, ἔνδοξε Πρόδρομε, ἄδον χαρμόσυνα, καὶ προηγείταιί
σου πόθῳ, καθαγιαζόμενον τῇ παρουσίᾳ σου.

Δόξα.

Ἰερῶν ἐξ ἀδύτων, ὡς φωταυγῆς ἥλιος, ἡ ἱερωτάτη σου Κάρα,
ἐξανατείλασα, πᾶσαν ἐφώτισε, τὴν οἰκουμένην Προφῆτα, τοῦ
Χριστοῦ καὶ Πρόδρομε θείαις λαμπρότησι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Στειρευούσης νηδύος, φωτοφανῆς ἔλαμψας, ἄστρον τοῦ Ἡλίου
τῆς δόξης, προπορευόμενον, τοῦ ἀνατείλαντος, παρθενικῆς ἐκ
νεφέλῃς, Βαπτιστὰ καὶ λύσαντος, νύκτα πολύθεον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς Ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ
Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ
ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς
ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιροῦς σου δώρησαι ἡμῖν· * σὺ γὰρ ὑπάρχεις
πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, πταισμάτων ἀνομίαις, ῥοαῖς τῶν
σῶν αἱμάτων κατάρδουσον, καὶ δεῖξον καρποφόρον ἀρεταῖς· σὺ
γὰρ ἔφης πᾶσι, τοῦ προσέρχεσθαι πρὸς σὲ Λόγε Θεοῦ πανάγιε,
καὶ ὕδωρ ἀφθαρσίας ἀρύεσθαι, ζῶν τε καὶ καθαῖρον ἀμαρτίας,
τῶν ὑμνούντων τὴν ἔνδοξον καὶ θείαν σου Ἔγερσιν, παρέχων
Ἀγαθέ, τὴν ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐνεχθεῖσαν ἀληθῶς τοῖς Μαθηταῖς
σου, Πνεύματος ἰσχύν, τοῖς σὲ Θεὸν γινώσκουσι· * σὺ γὰρ
ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπεφάνη σήμερον, ἡ τοῦ Προδρόμου, Κεφαλὴ ἐκ κόλπων γῆς,
ἀναδοθεῖσα τοῖς πιστοῖς, ἐκ τῶν μετάλλων καθὰ χρυσός, καὶ
ἰκετεύει Χριστόν, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τῆς ἑορτῆς.**

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ καὶ τῆς ζωῆς, ἀναβρύζων τῷ κόσμῳ, πάντας
Σωτήρ, καλεῖς τοῦ ἀρύσασθαι, σωτηρίας τὰ νάματα· τὸν γὰρ
θεῖον νόμον σου, δεχόμενος ἄνθρωπος, ἐν αὐτῷ σβεννύει, τῆς
πλάνης τοὺς ἄνθρακας· ὅθεν εἰς αἰῶνας, οὐ διψήσει, οὐ λήξει, τοῦ

κόρου σου Δέσποτα, Βασιλεῦ ἐπουράνιε. Διὰ τοῦτο δοξάζομεν,
τὸ κράτος σου, Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς δούλοις σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ φωτοφανῆς καὶ θεῖος ἐν κόσμῳ στῦλος, ὁ τοῦ νοητοῦ Ἡλίου
Πρόδρομος λύχνος, Κεφαλὴν τὴν φωσφόρον καὶ θεῖαν αὐτοῦ,
ἀναδείξας ἐν τοῖς πέρασιν, ἀγιάζει τοὺς πιστῶς αὐτήν,
προσκυνοῦντας καὶ κραυγάζοντας· * Χριστοῦ σοφὲ Βαπτιστά,
σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπὸ γῆς, καθὼς πηγὴ τοῦ Παραδείσου, Κεφαλὴ θεοφιλῆς ἢ τοῦ
Προδρόμου, ρεῖθρα βλύζει χάριτος, καὶ θαυμάτων τὰνάματα,
νέμει πᾶσι τοῖς χοήζουσι. Προσέλθωμεν οὖν πάντες, καὶ
ἀντλήσωμεν προθύμως ἐκ ταύτης τῶν ἰαμάτων τοὺς θεῖους
κρουνοὺς· ἀρδεύει γὰρ ψυχὰς ἐν δωρεαῖς ἀενάοις, καὶ
κατακλύζει σωματῶν πόνους, καὶ πᾶσαν νόσον εὐθέτως αἶρει.
Ταύτην οὖν πόθῳ μέλψωμεν, καὶ πίστει ἀσπασώμεθα, σεμνῶς
περιπτυσσόμενοι, καὶ ἄσμασιν ὡς στέμμασι, στέψωμεν ταύτην
πιστοί. Προκαθάρωμεν ἡμῶν κηλίδας νοητάς, καὶ ἐνθέοις ἀρεταῖς
κοσμήσωμεν ψυχὰς, καὶ βοήσωμεν στερόδῳ· * Χριστοῦ σοφὲ
Βαπτιστά, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς τρίτης Εὐρέσεως τῆς τιμίας
Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ
Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχ. Φωνὴ βοῶντος γῆς μυχῶ κεκρυμμένη,

Τῆς γῆς ῥαγείσης, πᾶσιν ἤχησε ξένως.

Εἰκάδι δὲ Προδρόμοιο Κάρην εὖρον κατὰ πέμπτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Κελεστίνος, σιδήρῳ τὰς πτέρνας
τροπηθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Πτέρνας σιδήροις ἐμπαρεῖς Κελεστίνος,

Τὸν περνοτήρην συντρίβει πατῶν ὄφιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Ὀλβιανός, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Τὸν Ὀλβιανόν, οὗ πανόλβιος βίος,

Πανολβίαν λαχόντα καὶ λῆξιν γράφω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ντοντό, πρίγκιπος τῆς
Γεωργίας. (†596)

Στίχ. Ὁ πρίγκηψ Ντοντὸ φόβῳ Θεοῦ βιώσας,

Ἐν πρώτοις ἴσταται Θεοῦ Βασιλεία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν ἄγομεν τῆς ἐν Σύρῳ εὐρέσεως τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνας τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου. (1936).

Στίχ. Ἐκ γῆς ὡς πολύφωτον ἔλαμψεν ἄστρον

Ἡ σή, ὦ Δημήτριε, εἰκὼν ἐν Σύρῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος.

ᾠδὴ α΄.

ᾠχος πλ. Νη ρ

Η α α λασ σαν ε πη ξας βυ θι σας συν αρ μα σι
τον α λα ζο να Φαρα ω και λα ον δι ε σω σας
α βροχως Κυ ρι ε και ει ση γα γες αυ τες εις ο
ρος α γι α σμα τος βο ων τας α σω μεν σοι τω Θε
ω η ημων ω δη η η ην ε πι νι κι ον τω εν πο
λε μοις κρα ται ω

ᾠδὴ γ΄.

Ε στε ρε ω θη η καρ δι ι α μου εν Κυ
ρι ι ω υ ψω θη κε ρας μου εν Θε ω μου ε
πλα τυν θη επ εχ θρου ους μου το στο μα μου ευ φρανθη εν

σωτη ρι ω ω σου

ᾠδὴ δ΄.

Ο προφητης Αβ βα κημ τοις νο ε ροι οις οφ

θαλ μοις προ ε ω ρα Κυ ρι ε την πα α ρα σι αν σ

δι ο ο και α νε κρα ζεν α πο θαι μα αν η ξει ο

θε ος δο ο ξα τη δο ξη σα Χρι στε δο ξα τη συγκα

τα βα σει ει σα

ᾠδὴ ε΄.

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ημων ει ρη νην δος η

μιν Κυ υ ρι ε ο Θε ος η μων κτησαι η μας Κυ

ρι ε εκτος σα α α α αλλον εκ οι δα μεν το ο νο

μα σα ο νο μα ζο ο μεν

ᾠδὴ ς΄.

Ω ς υ δα τα θα λασσηςφι λανθρωπε τα κυ μα τα τ

βι ς χει μαζει με δι ο ως Ι ω να ας σοι κραυ

γα ζω Λο ο γε α να α γα γε εκ φθο ρας την ζω

ην με ε ευσπλαγχνε Κυ ρι ι ε

ᾠδὴ ζ΄.

Των Χαλδαιαίων η κάμινος πυριφλογι
 ζο με ε νη ε δροσι ι ζε το Πνευματι Θε ο ε
 πι στα σι α οι Παι αι δεσ υ πε ψα αλλονευ λο
 γη το ος ο Θε ος ο των πα τε ρων ημων

ᾠδὴ η΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αγγελοι και ο ρα νοι τον ε πι θρο ν ο δο ξης
 ε πο χ ο μενον και ως Θε ον α παυ σως δο ο ξα ζο
 μενον ευ λο γει τε υ μνει ει τε ε και υ πε ρυ
 ψ ο τε εις παν τας τ ρς αι ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

ᾠδὴ θ΄.

Ἦχος Βου

Αιθος α χειρο τμητος ο ορους εξ α λα ξεν
 του σου Πα ρθε ε νε α κρο γω νι αι ος ε τμηθη Χρι
 στος συ να α ψα στας δι ε στα σας φυ υ σεις δι

ο ε πα γα λ λο με νοι σε ε Θε ο το κε με γα λυ νο
μεν

Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.

Ν ε αν και και νην πο λι τει ει αν πα ρα Χρι στ
με μα θη κο ο τες ταυ την με χρι τε λης φυ λατ τειν
δι α φε ρον τως πα αν τες σπα δα σω μεν ο πως
Α γι ο Πνευ ματος την πα ρα σι αν α πο λαυ σω μεν

Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.

Σ υ μμ το θνη τον Ζω ο δο ο τα πε ρι βο λην
α θα να σι ι ας και της αφ θα ρ σι ας την χα ριν εν
δυ σας Σω ω τε ρ συ νε ξα νε στη σας και τω Πα
τρι προ ση γα γες τον χρο νι ον μλυσας πο λεμον

Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.

Ε ις την ε πα ρα νι ον πα α λιν δι α γω γην
α να κλη θε εν τες τη της με σι τει ας δυ να μει τ
κε νω θεν τος με ε χρι και δσ ο λμ ορ φης και η
μας α νυ ψω σαν τος τον α ξι ως με γα λυ νω

μεν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ριζαν πηγην και αι τι ι αν της αφθαρ σι
ας σε Παρ θε ε νε παν τες οι πι στοι πε ποι σμε νοι ταις
ευ φη μι ι αι σκα τα α γε ραι ρο μεν σου γαρ την ε
νυ πο στα τον α θα να σι αν η μιν ε βλυ σας

Ἀλλότριον τῶν μητέρων. Ἦχος πλὴν Νη ρ

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Της Ε ορ της με σα ζε ς σης των Ι ς δαι αι
ων α νη λ θες ο Σω τη ηρ με ε πι το ι ε ρο
ον σ και ε δι δα σκες πα αν τας ε θαυ μα ζον δε
Ι ου δαι αι οι και πο θεν ου τος οι δε γραμμα α τα
μη με μαθη κως ε λε γον

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ι α μα α τα χα ρι σμα α των ο Λυ τρω της μου
πη γα ζων ε πε τε ε λει τε ρα τα και ση μει α
φυ γα δευ ων τας νο ο σης ι ω μενος τς α σθε
ν ε ς ν τας αλλ Ι ου δαι οι ε ξε μαι νο ον το τω πλη θει

των θαν μα α των αυ τσ

Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.

Τ ρς α πει θεις Ι ου δαι αι ρς ο Λυ τρω τη ης
μσ ε λεγ χων α νε βο ο α μη κρι νε τε κατ ο
ο ψιν και γαρ την δι και αι αν κρι σιν κρι νε τε και
γαρ ο νο ο μοσ και εν Σαβ βα τω πε ρι τε μνε εσθαι κε
λευ ει παντα αν θρω ω πον

Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.

Τ α μει ζο ο να των θαν μα α των τοις Μα θη ταις σ
Σω τηρ ως ε πηγ γει ει λω πα ρε σρες α πο στει λας
εις τα ε θνη κη ρυ υ ξαι την δο ξαν σθ οι δε τω
κο ο σμω ε κη ρυτ τον σθ την Α να στα α σιν την χα ριν
και την σα ρ κω ω σιν

Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.

Ε ι αν θρω ω πον πε ρι τε εμ νε τε εν Σαβ βα τω
μη πως λυ θη ο νο ο μοσ νυν ε μοι τι χο λα α τε
ο τι αν θρω ω πον ο ο λον ε ποι η σα υ γι η

λο ο γω^Δ κα τα την σαρκα υ μεις κρι νε ε τε φη σι τοις
Ι ου δαι αι οις Χρι στος^ε

Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.

Ο την ξη ραν θε ρα πευ σας χει ει ρα τω λο ο
γω^Δ την ξη ραν θει σαν πα α λαι γην της ε μης καρ δι
ι ας^ν ι α σα με νος Λο ο γε α να δει ξον με
καρ πο φο ο ρον^Δ ι να ερ γα σω μαι κα γω Σω ω τηρ
καρ πος εν με τα νοι οι α θερ μη^ε

Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.

Λ ε πρω σα αν μη την καρ δι ι αν α πο κα θα ρας^Δ
και της ψυ χης μη Λο ο γε τα ομ μα τα φω τι σας^ν
ε πι κλι νης ο δυ υ νης μη κει μενον α νορ θω
σο ον με^Δ ως τον πα ρα λυ τον α νε στη η σας εν κλι νη
κα τα κει με ε νον^ν

Του Προδρόμου. Ώδη θ'.

Έφριξε πα̅σα ἀκοή. Ήχος π̅δ Νη ς

Β α πτι στα τς Χρι στς πρε σβευε υ περ ημων^ν

T της στει ρα ας ο σι ος βλα στος γεν νη των εκ γυ
ναι κω ων ο υ περ τερος τσ βα σι λε ως Χριστς
ο στρα τι ω της ο με γας Προδρο μος ο προ κη
ρυ ξας τον α μνον τσ κο ο σμσ τα πταισματα τον
α φαι ρσ με νον ευ φη μει σθω ω ι ε ροι οις με λω
δη η μα α σι

B α πτι στα τσ Χρι στς πρε σβευε υ περ ημων

K ρα τη ρα α πλη σασδα ψι λως συγ κα λεις μεθ υ
ψη λσ σ τσ κη ρυγ ματος την Εκ κλη σι αν Χριστς
τη α νευ ρε σει σης Κα ρας Προδρο με δευ τε εμ πλη
σθη τε βο ων τερ πνω ων ων η τοι μα σα και με
γα λυ να τε τον το ει ναι αι τοις βρο τοι οις πα ρε χο ο
με ε νον

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

A να ξσε Α γγε λε Θε σ α γγε λω νυ μοι εις
τσ σ τσ βα σι λει α χαι ρων εις δε χεται κα θυ

πῶρ γῆν τος πρὸς τὸ το κάλ λι στα ἔ τῃ ποι με ναρ χῆ εὐ
σε βως και κλη η σει και χα ρι τι σε μνυ νο με
νῶ σα φως θε ο φο ρῶ ὄ ι ε ρῶ ὄ και θε ο ο φρο ο
νος

Κ αι νυν και α ει και εις τῆς αι ὠ νας των αι

ωνων α μην

Φ εισαι μὲ Σω τερ ο τεχ θεις και φυ λα ξας την τε

κῶ ὄ σαν σε α φθο ρον με τα την κυ η σιν ο

ταν κα θι σης κρι ναι τα ερ γα μῶ τας α νο μι ας

πα ρο ρων και τα ας α μαρ τι ας μὲ ο ευ συμ

πα θη τος ε λε η μο ον α γα θε ε και φι λα αν

θρωω πε

Καταβασία.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Α λ λο τρι ι ον των μη τε ε ρων η παρ θε νι α

και ξε νον ταις παρ θε ε νοις η παι δο ποι ι ι α

 ε πι σοι Θε ο το ο κε αμ φο τε ρα ω κο νο

 μη η θη Δι ο σε πασαι αι φυ λαι τη ης γης α παυστως

 μακα ρι ζο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῆς ἑορτῆς.

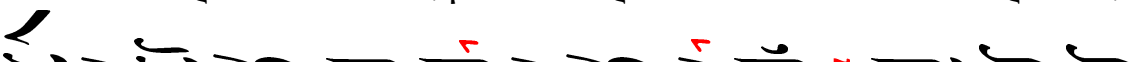
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ρ

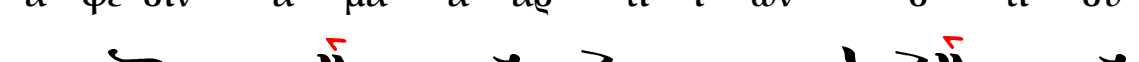
O τον κρα τη ρα ε ε χων των α κε νω

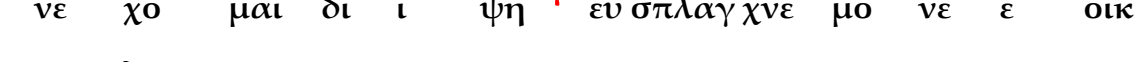
 των δω ρε ων δος μοι α ρυ σασθε υ υ δωρ εις

 α φε σιν α μα α αρ τι ι ων ο τι συ

 νε χο μαι δι ι ψη ευ σπλαγχνε μο νε ε οικ

 τιρ μον

Τοῦ Προδρόμου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι ς

E ν τη ευ ρε ε σει Προ ο δρο με της τι

 μι α ας σα Κα α ρας βα σι λευς ο ο φι λο ο χρι

 στος πλε ον γαν νυ υ ται η η περ τη ε αυ τρ πο

 ορ φυ ρι ι δι ον α μει βρ ς ταις νι ι καις εξ

υ ψυχῶν δυ να μῶ ὄ με νον ^Δ και η μας φρο ὄ ρει
 σκε ε πε ὄ ταις ευ χαι αι αι αι αις ^Δ Βα πτι στα
 πα νευ φη με Ι ι ω α αν νη ^θ φαι δρωσ πα
 νη γυ ρι ι ζο ντας ^Δ και τι μω ντα ασ σε πο ο
 θω ^θ

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ρ

Ο τον κρα τη ρα ε ε χων ^{π9} των α κε νω
 των δω ρε ων ^{ρ2} δος μοι α ρυ σασθε υ υ δωρ ^{π9} εις
 α φε σιν α μα α αρ τι ι ων ^{ρ2} ο τι συ
 νε χο μαι δι ι ψη ^{Δ9} ευ σπλαγ χνε μο νε ε οικ
 τιρ μον ^{ρ2}

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος ^{ρ2} Πα ρ

Π ^{B8} α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
 υ ρι ι ι ον ^{π9} αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ ^{Δι}
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α ^{B8}

α αὐτοὺν ἐν τοῖς ὑψιλιστοῖς σοὶ πρὲς

ἐπεὶ ὑμνοῦσά τω Θεῷ

Αὐτὸν ἐπειτε ἀαυτὸν πάντες οἱ

ἀγγελοὶ ααυτοῦ αὐτὸν ἐπειτε

αὐτὸν πασαὶ δυνάμεις ααυ-

τοῦ σοὶ πρὲς ἐπεὶ ὑμνοῦσά τω Θεῷ

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ') καί·

Ἰστῶμεν στίχους 5', καὶ ψάλλομεν

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'

καὶ τοῦ Προδρόμου ἕτερα γ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος Βου

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμαεγγραπτον

δοξαυτῆ ἐστὶ πασι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ

Ησοφία καὶ δυνάμις τῶ Πατρος

τοῦ ἀπαντάσματος Λόγος ὁ ἀϊδιὸς καὶ αἰγι-

οὸς τῶ Θεοῦ ἐν ἑρῶπαρεγενετοσας

κι καὶ ἐδιδάσκειν Ἰσδαίωντας λαῖς

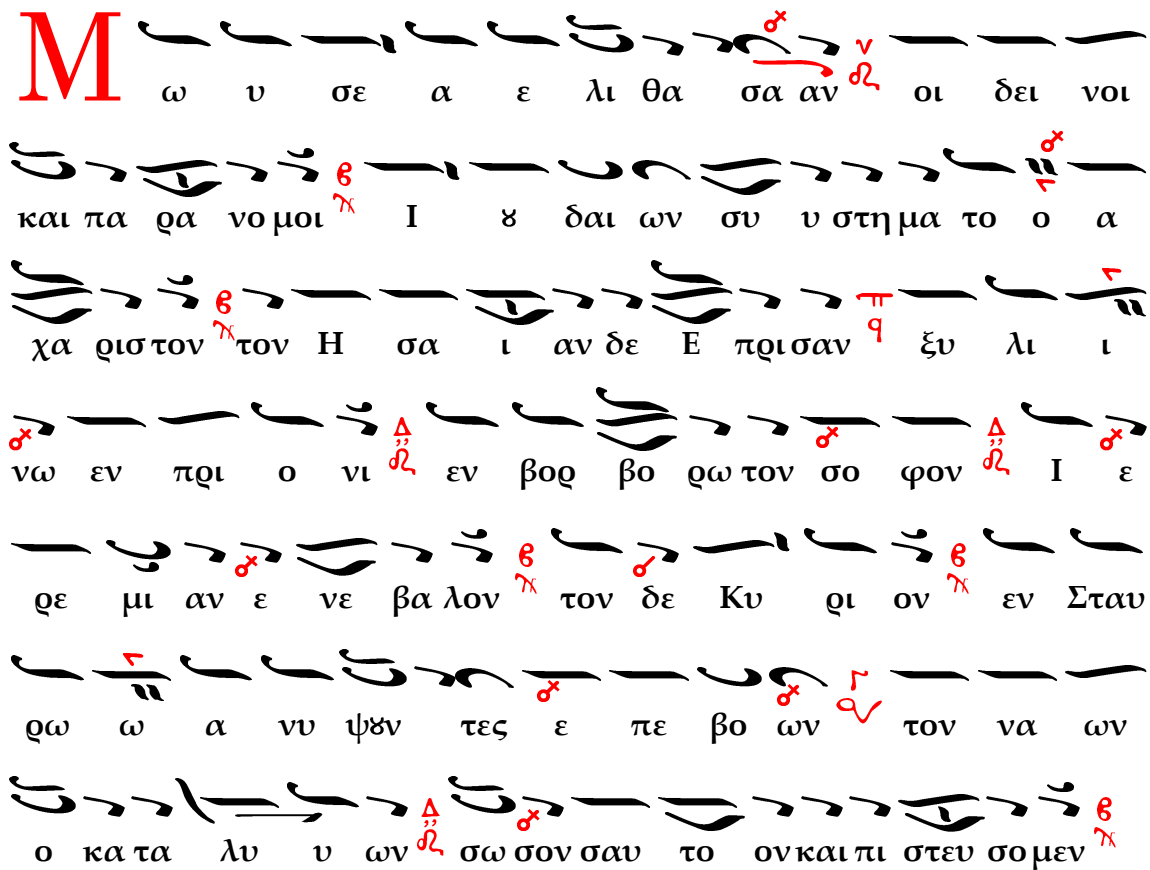
τας δεινὰς καὶ ἀγνώμονας καὶ εθαυμάζον της σο-

φι ι ας τον πλσ τον εκ βο ων τες πο θεν γραμ
μα τα γι νω ω σκει παρ ε δε νο ος μη με μα θη
κω ως

Α ι νει τε τον θε ον εν τοις Α γι οις αυ
του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι
της δυ να με ως αυ του

Γ ραμ μα τεις ε πε στο μι ζε εν Ι ε δαι
ς δι η λεγχεν ο Μεσ σι ας Κυ υ ρι ος ε εκ βο
ων αυ τοις μη την κατ ο ψιν πα ρα νο μοι ως α α
δι κοι κρι νε τε εν Σαβ βα τω γαρ ε γω τον Πα
ρα λυ τον η γει ρα ο θεν Κυ ρι ος τσ Σαβ βα α
τσ υ παρ χω και τσ νο μσ τι ζη τει τε με φο
νε ευσαι τον τσ θα νον τας ε γει ραντα

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις
αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος
της με γα λω συ νησ αυ του

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ΄.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Χαίροις ἡ ἱερὰ Κεφαλὴ, καὶ φωτοφόρος, καὶ Ἄγγελοις αἰδέσιμος, ἡ ξίφει τμηθεῖσα πάλαι, καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας αἴσχος δι-ακόψασα· πηγὴ ἡ τοῖς θαύμασι, τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσα· ἡ τοῦ Σωτῆρος, τὴν σωτήριον ἔλευσιν, καταγγείλασα, καὶ τὴν πτῆσιν τοῦ Πνεύματος, πάλαι κατανοήσασα, πρὸς τοῦτον σκηνώσαντος· τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας, ἡ μεσιτεύσασα χάριτος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Σκεύει τοῦ Βαπτιστοῦ ἀργυρῷ, ἐγκεκρυμμένη Κεφαλὴ πεφανέρωται, λαγόνων ἀναδοθεῖσα, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐμφανῶς, καὶ θαυμάτων ρεῖθρα ἀναβλύζουσα· καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὕδασι, κεφαλὴν ἐναπέλουσε, τοῦ ὑπερῶα, νῦν στεγάζοντος ὕδασι, καὶ ὀμβρίζοντος, τοῖς βροτοῖς θείαν ἄφρσιν. Ταύτην οὖν μακαρίσωμεν, τὴν ὄντως αἰδίμον, καὶ ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, περιχαρῶς ἐορτάσωμεν, Χριστὸν δυσωπούσης, τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. 7'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Κάρα ἡ τὸν ἄμνὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνακηρύξασα σαρκὶ φανερούμενον, καὶ πᾶσι τῆς μετανοίας, τὰς σωτηρίου ὁδοὺς, θείαις ὑποθήκαις βεβαιώσασα, ἢ πρὶν τοῦ Ἡρώδου, παρανομίαν ἐλέγξασα, καὶ διὰ τοῦτο ἐκτμηθεῖσα τοῦ σώματος καὶ τὴν χρόνιον, ὑποστᾶσα κατάκρυψιν, ὡς περ φωτοφανῆς ἡμῖν, ἀνέτειλεν ἥλιος, Μετανοεῖτε βοῶσα, καὶ τῷ Κυρίῳ προστίθεσθε, ψυχῆς καταλύξει, τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος Πά.

Πα
Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Πα
Τ ην παν σε βα σμι ον Κα ραν τσ Βα πτι στσ σθ

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε φα νε ρω θει ει ει σαν

Πα
ση η με ρο ον ε ε εκ γης με τα φω ω νης

αι νε ε ε ε σε ε ε ε ως α ρυ σα με ε νοι

πι ι στως εις πρε σβει αν φι λα α α αν θρω ω ω ω

Πα
πε οι ε πται κο ο τες δσ σ λοι οι οι σθ

Δι
προ σα α γο ον μεν αι αι τσ σ σ σ σ

Πα
με ε ε ε νοι δι αυ της α α πο λα α βειν εν

 η με ρα κρι ι σε ε ε ε ως ^{Πα} πα ρα σθ το ον

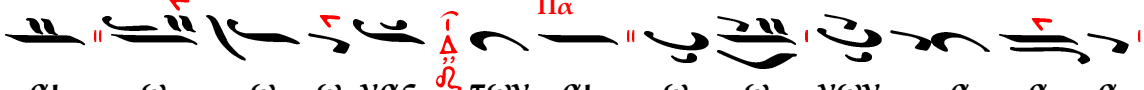

 ι ι λα α σμον και το με ε γα ε ε ε λε ε ε ε

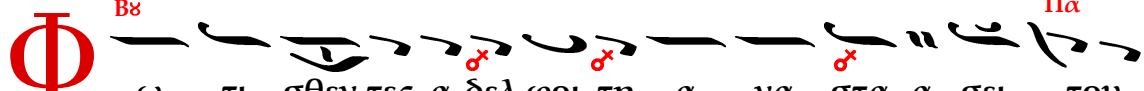
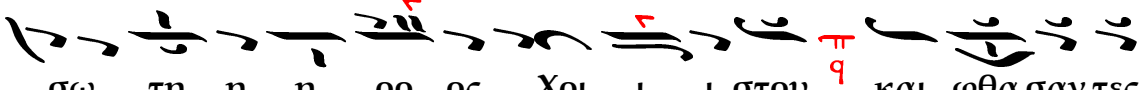
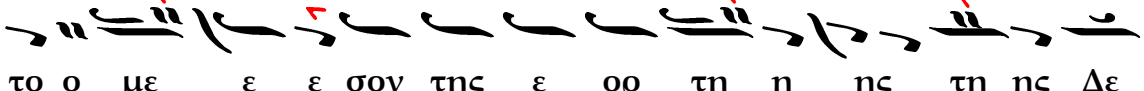

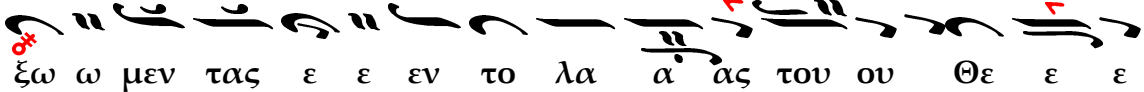
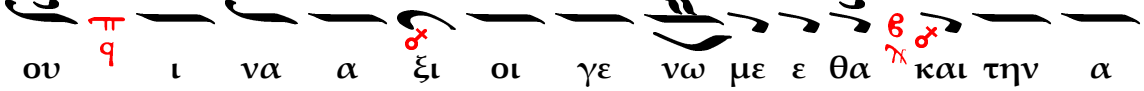

 ος

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἀνατολίου.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Πα ρ

Και νυ υ υ υν και α α ει ^{Πα} και εις τσ υ υς

 αι ω ω ω νας ^{Πα} των αι ω ω νων α α α

 μην

Φω τι σθεν τες α δελ φοι τη α να στα α σει του

 σω τη η η ρο ος Χρι ι ι στου και φθα σαντες

 το ο με ε ε σον της ε ορ τη η ης τη ης Δε

^{Πα} σπο ο ο ο τι ι ι ι κης ^Μ γνη σι ως φυ λα

^{Πα} ξω ω μεν τας ε ε εν το λα α ας του ου Θε ε ε

 ου ^{Πα} ι να α ξι οι γε νω με ε θα και την α

^{Πα} να α α λη η ψιν ε ορ τα α α α σαι και της πα

 ρου σι ας τυ υ χειν του ου α γι ου ου Πνευ μα

το ος

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Βου

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ

πιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν

δο κι ι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι

δι α την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ

παντο κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του

κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

μαρτι ι ας του κο οσμου

Προ σδεξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Καθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις

τον αι ω να του αι ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε
ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον το
ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περηλ πι σαμεν ε πι σε ε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε

ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι

η μαρ το ον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον

με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει

ο Θε ο ος μου

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τι σου ο ψο με θα φω ως

Πα ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι ι σε

Αγι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μη ην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Ἀσματικόν.

Α α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος Α α γι
ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α α γι ι ος Α α θα α
α α να α α α τος ε ε λε η σο ον η η μα α
α α ας

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Μ ε σσ ης της ε ορ της δι ψω σαν μσ την ψυ
χην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα α τα ο τι
πα σι Σω τηρ ε βο η σας ο δι ψων ερ χεσ θω προς
με και πι ι νε ε τω η πη γη της ζω ης Χρι στε

ο Θε ος δο ο ξα α σοι οι οι οι
* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος π̄α Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
(ἐκ γ').

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος π̄α Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος π̄α Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

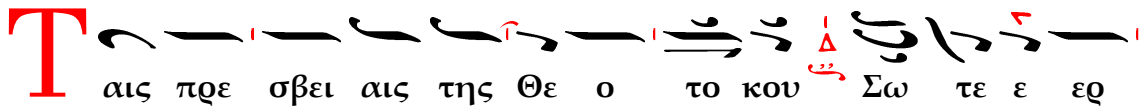
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
(ξε' 2)

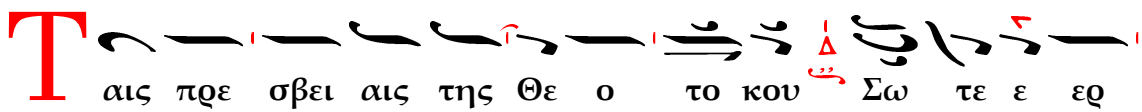
Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς
δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

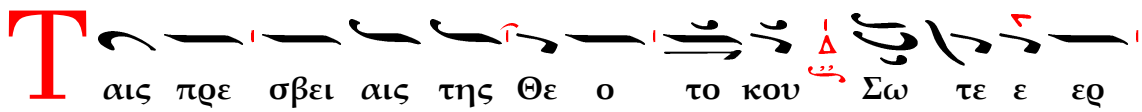
Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι,
ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

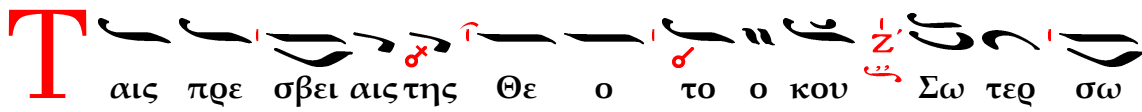
Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

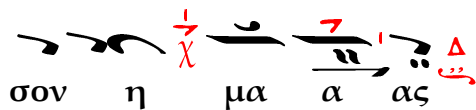
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

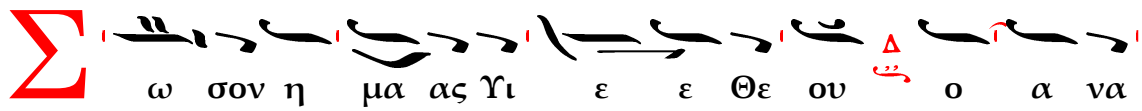
Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

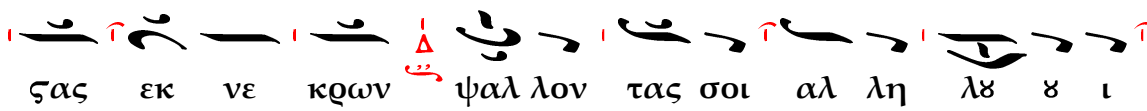
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξστ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α
ζ α ς ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ς ς ι

α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α
ζ α ς ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ς ς ι

α

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α
ζ α ς ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ς ς ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ α ι ν υ ν κ α ι α ε ι κ α ι ε ι ς τ ς α ι ω ν α ς τ ω ν α ι ω

ν ω ν α μ η ν

Ο Μ ο ν ο γ ε ν η ς Υ ι ο ς κ α ι Λ ο γ ο ς τ ς Θ ε ο υ α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πα ρ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ-
 τοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ
 προσώπου πυρός.

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ασ και τοι

οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Xρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ασ και τοι

οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Xρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ασ και τοι

οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος Δι-θ

Eν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε

ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα

ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ασ εκ νε

κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ υ ι α

Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος πλ' β' Γα ρ

Mε σσ σηςτης ε ορ της δι ψω σανμθ την ψυ
χην ευ σε βει ασ πο τι σο ον να μα α τα ο τι
πα σι Σω τηρ ε βο η σας ο δι ψων ερ χεσ θω προς
με και πι ι νε ε τω η πη γη της ζω ης Χρι στε
ο θε ος δο ο ξα α σοι

Τοῦ Προδρομοῦ.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-θ

Ως θει ον θη σαν ρι σμα εγ κε κρουμ με νον τη γη
Χρι στος α πε κα λυ ψε την κε φα λην σθ η μιν
Προ φη τα και Προδρο με παν τες εν συνελ θον τες εν τη
ταυ της ευ ρε σει α σμα σι θε η γο ροις τον Σω
τη ρα υ μνημεν τον σω ζο ντα η μας εκ φθο ρασταις
ι κε σι αις σθ

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν. ᾠδὴ π̄ Δι-θ.

Ο φω το φα νης και θει ος εν κο σμω στυ υ
υ λος ο τς νο η τς Η λι ς Προδρομος λυ υ
χνος Κε φα λην την φω σφο ρον και θει αν αυ τς α να
δει ξας εν τοις πε ε ρα σιν α γι α ζει τς πι
στω ως αυ την προ σκυ νην τας και κραυ γα α ζον τας Χρι
στς σο φε Βα πτι στα σω σον πα αν τας η μας

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, καθ' ἣν ψάλλεται τὸ τοῦ Πάσχα).

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. ᾠδὴ ρ̄ Δι-θ.

Τ ης ε ορ τη ης τη ης νο μι κης με σα ζς σης
ο των α πα αν τωων ποι η της και δε σπο της προς
τς πα ρον τας ε λε γες Χρι στε ο Θε ος δευ τε
και α ρυ σα α σθε υ δω ρα θα α να σι ας ο θεν
σοι προ σπι πτο ο μεν και πι στως εκ βο ω μεν τς

οι κτιο μς σδ δω ρη σαι η μιν Δ συ γαρ υ παρ χεις

πη γη της ζω ης η μω ω ων Δ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας Δ

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος Δ

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας Δ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι Δ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α να το

ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

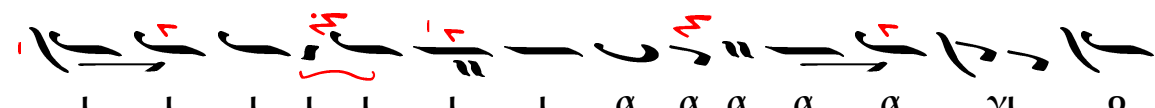

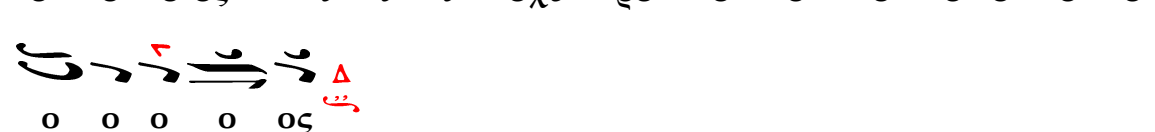
ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο ο ο ος

ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος

Α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α
 θα α α α α α α α α α α α α α α θα
 α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σο ον η μα
 α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τοῦ Προδρόμου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρῦς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.

Ἦ ο ψάλτης.

Ἦχος ρϣ Γα ϕ

E υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω

και ελπιει επ αυτον και επαινεθη σονται παντες οι ευθει εις τη καρδια

Εισάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ

αποφοβηθησθε ελεητην ψυχην μου

Ευφρανθη ησεται δικαιος εν τω Κυρι ω

και ελπιει επ αυτον και επαινεθη σονται παντες οι ευθει εις τη καρδια

Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων

απο πληθυσου εργαζομενων την αδικιαν

Ευφρανθη ησεται δικαιος εν τω Κυρι ω

και ελπιει επ αυτον και επαινεθη σονται παντες οι ευθει εις τη καρδια

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ' 6-15)

(Ζῆτει τῇ Κυριακῇ ἐξ ἑβδομάδος ἐπιστολῶν)

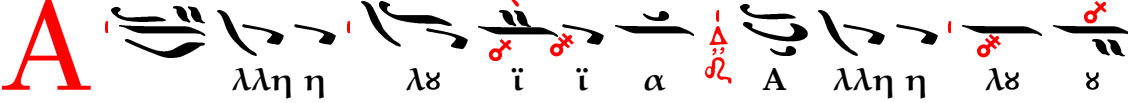
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

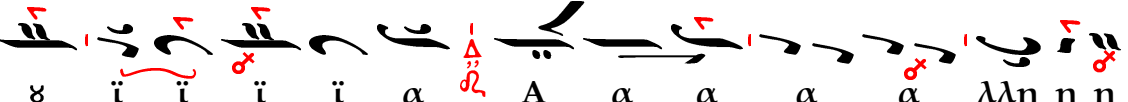
Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτῶν φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν

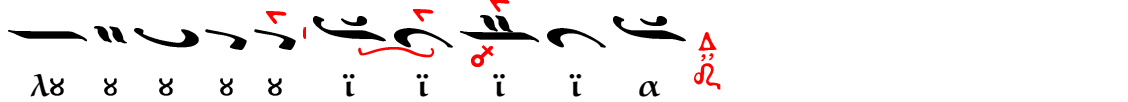
τοῦτον ἐν ὄστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ᾗ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν, ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλείπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Αἰεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ὡστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον, «Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα», καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος δ'. (Ψαλμὸς 141).

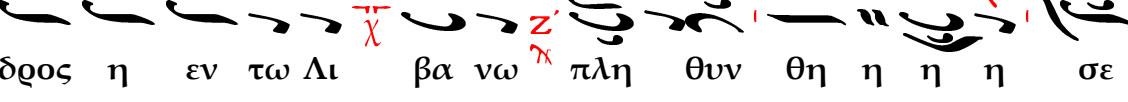
ᾠχος Δι

 λλη η λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ

 ϑ ï ï ï ï α A α α α α λλη η η

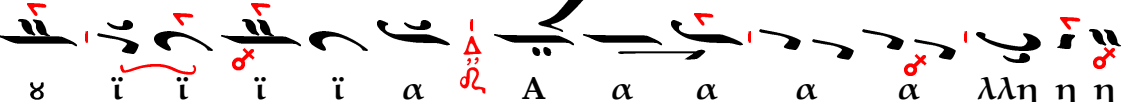

 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï α

 Δι και ος ως φοι νιξ αν θη σει και ω σει κε

 δρος η εν τω Δι βα νω πλη θυν θη η η η σε

 ε ε ε ται

 λλη η λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ

 ϑ ï ï ï ï α A α α α α λλη η η

 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï α

Πε φυ τευ με νοι εν τω οι κω Κυ ρι ς εν ταις
 αυ λαις τϑ Θε ς η μων ε ξαν θη η η η
 σϑ ς ς ς σιν

Α λλη η λϑ ι ι α Α λλη η λϑ ς
 ς ι ι ι ι α Α α α α α λλη η η
 λϑ ς ς ς ς ι ι ι ι ι α α α α α
 α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

(κα' 2-15).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε· τυφλοὶ ἀναβλέπουσι καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Τούτων δὲ πορευομένων ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἡμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν. Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; προφήτην; ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου. Οὗτος γὰρ ἐστι περὶ οὗ γέγραπται· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἐστιν. Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν. Πάντες

γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου ἐπροφήτευσαν· Καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκουέτω.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος πλ' Νη

Ο ^{Νη} ι οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ
οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ
α α α α α α α α α α α α α α α α
^{Κε} α α α α α α α α α α α α α α α α
ε ε ε ρου ου ου ου Χε ρου βι ι ρι ι ι ι
^{Μη} ιμ ^{Δι} μν υ υ υ υ υ υ μν υ υ στι ι κω ως ^{Νη} εἰ
κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι χι ι ι ι ι ι ζο ο εἰ κο νι ι ζο ον
τε ες ^Β και αι αι αι τη η η η η η η η η η
η η η η η η η η η ζω ο ο ο ο ο ποι ^Δ
οι οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ ζω ο ο ποι ω ω ω
ω ω ω ω ^Δ ^Δ Τρι α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α ^Μ

α α α τρι α α α α α α δι τον

τρι σα α α γι ο ο ο ν υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο ο ν προ σα α δο ο ν

τε ε ε λε ε ε ε ες πα α α α α α α α

α α α α α α α σαν την βι ο ο ο τι

ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο τι κη η

η η η η η η η η α πο ο ο θω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω με ε θα α α α α α με ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ρι ι ι ι ι με ε ε ρι μνα α α α α α

α αν ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

α α σι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α σι

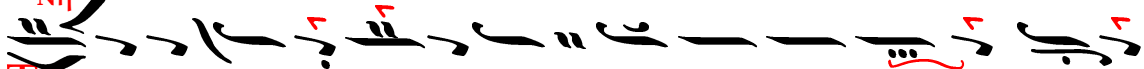
λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι λε ε α α

α α α α α των ο ο ο λω ω ν υ πο δε

 ξο ο ο με ε νοι οι οι οι ν
δ

Nη
Ταις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α α α

α α α τως Δ
δ Πα δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α

ξε ε σι ι ι ιν ν
δ Αλ λη λου ου ι ι ι Nη χ

M α α α α α α α ν
δ

Ἦχος πδ Νη

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ν
δ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ε
χ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ
δ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν
δ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ε
χ

Κ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ν
δ

Π α ρα σχϷ Κυ υ ρι ε ν
δ

Π α ρα σχϷ Κυ υ ρι ε ε
χ

Π α ρα σχϷ Κυ υ ρι ε Δ
δ

Π α ρα α σχϷ Ϸ Κυ υ υ ρι ε Δ
δ

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ υ ρι ε

Σ οι Κυ υ ρι ε

Κ αι τω Πνευ μα τι σϑ

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υς μϑ Κυ ρι ος σε ε ρε ω μα α α μϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ και κα τα φυ γη η μϑ και αι αι ρυ

υ ση ης μϑ

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υ υς μϑ

Κυ ρι ο ος σε ε ρε ω ω μα α α μϑ ϑ ϑ ϑ ϑ

και κα τα φυ υ γη η η η μϑ ϑ ϑ ϑ

και αι αι αι ρυ υ υ ση η η ης μϑ

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα

Τρι α δα ο μο ο ς σι ο ν και α α χ ω ω ρι ι
 ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι αι νε
 ε σε ε ως

αι με τα τ ε Πνευ μα το ος σ ε

ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον

A γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα
 ββα ωθ ^{v'}₂₂ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η
 της δο ξης σθ ^{v'}₂₂ ω σαν να εν τοις υ ψι ι ςοις ^{v'}₂₂ ευ
 λο γη με νος ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι
 Κυ ρι ι ς ^{v'}₂₂ ω σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι
 ι ςοις ^{v'}₂₂

A α α μη η η η ην ^{v'}₂₂ ἢ ἄλλως

A α α α μη η η η ην ^{v'}₂₂

A α α α μη η η η η η η η η ην ^{v'}₂₂

Σ ε υ υ μν ς ς μεν ^{v'}₂₂ σε ε ευ λο γ ς ς
 με ε ε εν ^{v'}₂₂ σοι ευ χα ρι ι ς ς με εν Κυ ρι
 ε ^{v'}₂₂ και δε ε ο ο με θα α α σ ς ς ς
 ς ^{v'}₂₂ ο θε ε ο ο ο ος η η η μων ^{v'}₂₂

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς.

Ἦχος πλ' Νη ς

A ^{Δι} λ λ ο ο τρι ι ι ι ο ο ν των μη η τε ρω
^{Δι} ω ν η πα αρ θε ε νι ι ι ι α ^Δ και ξε ε ε
^{Νη} ε νο ο ν ταις Παρ θε νοι οι οις η παι αι δο ποι
οι οι ι ι ι ι α ε πι ι σοι οι Θε ε ο
το ο ο κε ε αμ φο τε ε ρα α ω κο ο νο
ο μη η η θη δι ο σε πα α α α σαι αι
αι φυ λαι αι της γη ης α πα αυ ςως με γα
λυ νο με ε ε εν

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ς

A ^{Νη} λλο ο ο τρι ι ι ο ο ο ο ο ν των
μη τε ε ε ε ρω ω ω ω ν η η η παρ
θε ε νι ι ι ι ι α και ξε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε νο ο ν ταις παρ θε ε ε ε νοις η
η παι αι αι δο ο ποι οι ι ι ι ι α ε πι

ι σοι οι Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο
 ο κε ε ε α αμ φο ο ο ο ο τε ε
 ε ρα α α α ω ω ω κο ο ο ο νο
 μη η η η η η η θη δι ο ο ο ο σε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 πα α α σαι αι αι Αι φυ υ λαι αι αι τη
 η η ης γης α πα α α α αυ στως με
 ε ε ε γα α α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη κ' Σεπτεμβρίου , βθ' , ἐξηγήθη ζ' Σεπτεμβρίου , βια' .

I.A.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

τρω γω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ο τρω γω ων μου ου ου ου ου ου την

σα α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α ο τρω ω ω γων

μου ου ου τη ην σα α α α αα ρ κα α και αι αι αι

πι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι νω και

πι νων μου ου το αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι

μα α α εν ε μοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

ει ει ει ει ει κα γω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ε ε ε ε ε εν α α α α α ε εν

αυ τω ω ω ω ω ω ε ει ει ει ει ει πεν ο

Kυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ

υ υ υ υ υ υ υ χυ υ ο ο Κυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ο Κυ ρι

ο ο ος Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι α

α α α α α α α α χα α α α α α

α

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος Πά Πα φ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος Δι θ

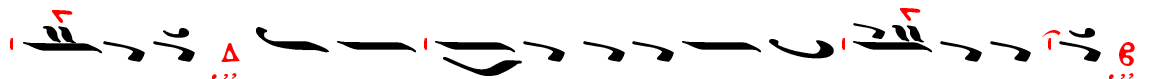
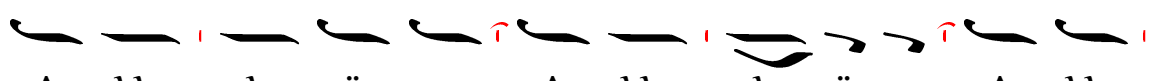
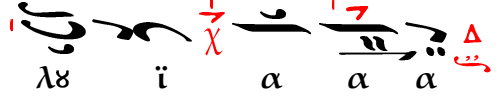
Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α

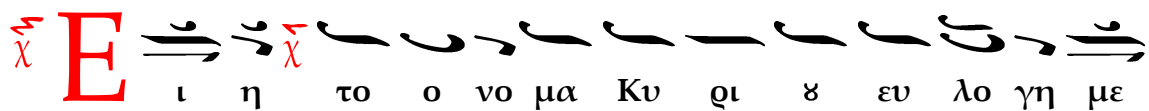
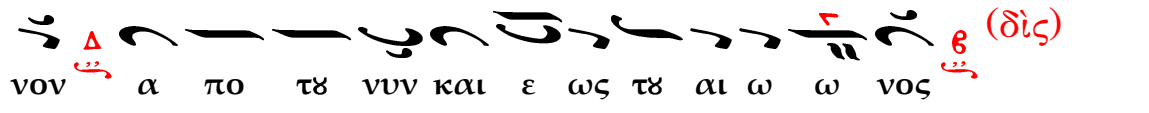
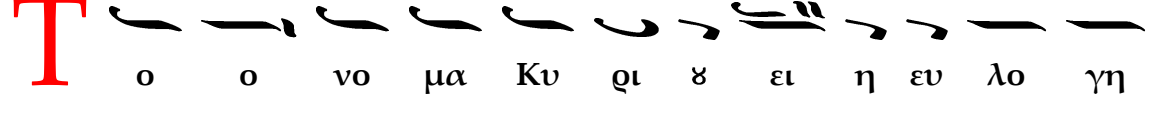
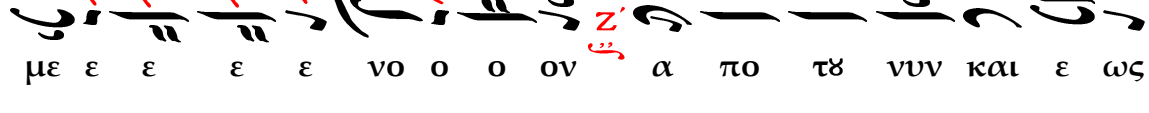
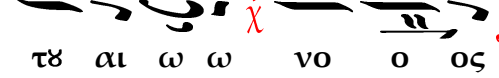
γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με εραν με λε των ταςτην δι και ο συ υνην σα

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν.

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

 νον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϑ νυν και ε ως

 τϑ αι ω ω νο ο ος
